

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 9 din 09.01.2008

Dosar nr: 516/2007

Petiția nr: 9021 **din data de** 29.08.2007

Petent: H N

Obiect: petenta este persoană cu handicap și, deși ar trebui să beneficieze de rețete compensate 100%, i se solicită achitarea diferenței, precum și faptul că, deși deține card Sensiblu, nu îi sunt încărcate punctele acumulate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. H N prin Asociația pentru Protecția Cetățeanului,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Farmaciile Sensiblu

I.3. Citarea părților

Prin adresa nr. 16517/22.11.2007, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a citat-o pe dna H N la sediul său pentru data de 11 decembrie 2007. Petenta nu s-a prezentat la audieri, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenta arată că este surdo-mută și locuiește într-un centru pentru persoane fără adăpost. Deși ar trebui să beneficieze de rețete compensate 100%, petentei i se solicită achitarea diferenței de preț la farmaciile Sensiblu. De asemenea, petenta arată că deși deține card Sensiblu, nu îi sunt încărcate punctele acumulate, considerând că aceste neplăceri îi sunt cauzate de faptul că este persoană cu dizabilități.

Prin adresa nr. 9826/14.09.2007, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a solicitat petentei să precizeze la care farmacie s-a adresat și nu a primit medicamentele gratuite și la care farmacie Sensiblu nu i-au fost încărcate punctele pe card.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar **alin. 2** prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”. **Alin. (3)** prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75. În hotărârea dată în

„dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele **tratează în mod diferit** persoane aflate în **situații analoage**, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 al O.G. nr.137/2000 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de lege și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasarea petiției ca urmare a lipsei obiectului și a probelor raportat la prevederile OG 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentei și Asociației pentru Protecția Consumatorului

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 10.01.2008